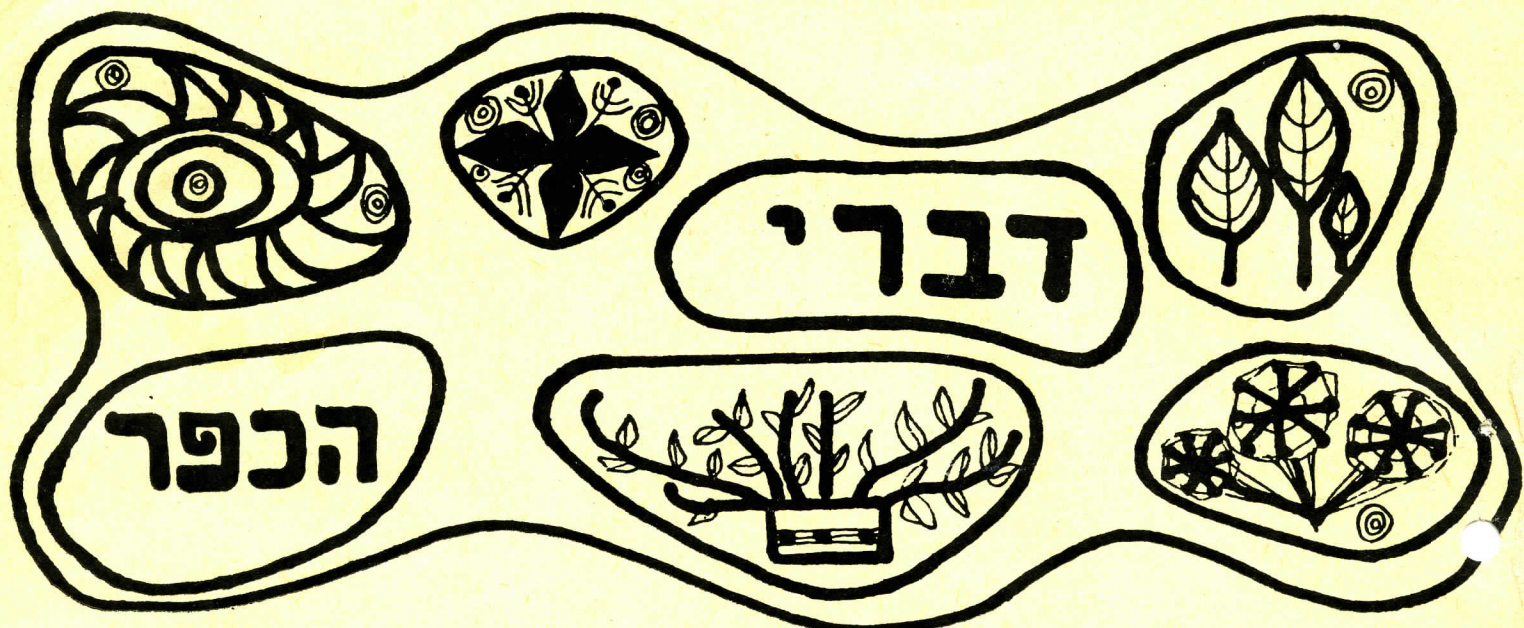

אביב בגליל / שמואל בן ארצי

שוב נעורה חבל בזיוה,
 עינה הבהירה מחיכת
 שלל אורות וזהרים מסביבה
 וחכלת רקיעה מזככת.
 הגולן לגליל יד מושיט –
 שלוח עולמים כאן רוגעת!
 שב חרמון יפקח על הברית
 הדור בגלימה הנוגהה,
 שוב ציפור עוררתני: אל נוס!
 וזמר חדש לה בפיה,
 "שלל תקוות בחוצות! קומה קום!
 אביב עוד מעט ויגיע
 השדה כה זוהר בפרחיו
 לבלוב בסתילין זורח
 הלבב בעולם כה רחב
 וסיר כמעין בו קולח".

פורים - פורים - פורים - פורים

הודעה מועדת פורים

חברים! זכרו! - לפי החלטת החברה
בזמנו, אין להזמין אורחים לחג.

מי שמכין "זיג" לחג הפורים, מתבקש
להודיע לברוך כהן.

כוכבה, האחראית השנה ל"זיג בוקס"
מבקשת מחברים אשר ברשותם בגדים
המתאימים לתחפושות, או "אלטע זאכן"
שיביאו אותם לארגז, שעומד בכניסה
לחדר הספרות.

ימי הולדת

18/2 - לורנס מרקוסון
סאול סמברג
19/2 - תמר פרימוסט
20/2 - אריאלה לוין
22/2 - מכי מנזיגורסקי
23/2 - רוני וויסהם
עמליה גרסמן
דניה ומרגלית כהן
עדנה קלמן
24/2 - פול בילגורי
יונה (ריינס)
יריב פרימוסט

ימי נשואין

20/2 - קרול ופול בילגורי.

בצער ובאהבה קבלנו את פניהם של משפחת אדלשטיין
בחזרתם מארה"ב. מי יתן וימצאו תנחומים ברצוננו
הכן לחמן ולעזר להם בזרעם הקשה.

במסיבה צנועה ציינו עובדי המטבח את צאתו
של משה מן האקונומיה, והכנסו של וילי להפקיד
באופן מלא.

כפי שמוסבר במכתב המופיע בעמוד אחר של
הגליון, נתקבלה גילה מ. כ "אמן דרגה א'" על
ידי אגוד האמנים של האחד. גילה, ישר כוחך!

למרות התקלות בסוף הדרך, הביעו כל החברים
שהשתתפו בטיול לסיני שביעות רצון מלאה מן
המבצע. הצלמים היו ברקיע הטביעי בצלומי נוף,
צלומי ילדים בדווים, וצלומי חברים ב"פוזות"
שונות. כמו כן מציגה לילה תערוכה רשומים מן
הטיול. רק צופי הטלביזיה הקבועים גילו את
תערוכתה של לילה בינתיים, כי היא נדחקה לפינה
הרחוקה (פינת הטלביזיה) של המועדון.

השבוע מטיילים אנשי "גמדא". אדי, איבן
ועמי (גט הרבי, קני וקלמן) לקחו את "הבנות"
לסיני. נקווה שלא יהיה להם קר בלילות!

דוד ל. ססיים לא מזמן את עבודתו ב"גמדא"
נכנס לעבודת גזברות ב"אספסת הגליל". כזכור
הוא נמנה גם כגזבר לבית ספר "עמק החולה".
נאחל לו הצלחה בשני התפקידים.

ברני דוים מבלה חודש ימים בירושלים, שם
הוא משתתף באולפן לעברית.

רות גולן משתתפת בקורס למחסנאיות
במדרשת רופין, כהכנה לתפקיד. "רק עוד 4
שבועות עד שתחזור", אומר ג'ק באנחת רוחה.

מזאבי ד. קבלנו את הפתק הבא: "בעוברי
ליד גינת גבריאל הידועה, נדהמתי למראה הגינה
בחורבנה. גן זה הינו אחר במשקנו וחבל שהגיע
למצב מביס זה. לדעתי, כדאי לספץ את המעט אשר
נשאר ולשמרו כפינת חן בכפר הנחיא."

והנה תגובתו של יוחנן: "בקר טוב!
התעוררת? הגינה כבר נראית כך 3 חודשים - אבל
נשמח להשתמש בשרותיך הטובים." וביתר רצינות
הוא מוסיף: "גינה מיניאטורית כפי שתכנן
גבריאל דורשת הרבה מאד עבודה, והוא עצמו כבר
לא הצליח לספל בה כראוי. במיוחד כשהשטח אינו
מתאים מחמת החלחול הרב. אשתדל שתיהי שם פינה
יפה בכל זאת."

שושנה ז"ל

מדברי ישראל א. ליד קברה של שושנה.

רבות יש להגיד על שושנה - אשת חייל ... אשר השפיעה באישיותה התוססת על כל מי שפגשה.

היא באה אלינו מקבוץ דורות - ובמהרה השתלבה בחיים החברתיים והחנוכיים בביחנו. היא נהפכה לדמות המרכזית בשטח החינוך - ומי לא זוכר את הופעותיה בישיבות ובאסיפות - חדורת בטחון מלווה במידע מדויק. לוחמת למען צדקת העניין - בכח שכנוע עז.

מי לא זוכר את האור הבוקע מעבר לחלונה - בשעות המאוחרות שבליילה - שושנה יושבה - הכינה שעורים - למדה שפות - טפלה בענייני נהול בית הספר - או בכלל קראה להנאתה בספרים - וכל זה אחרי שעות של למידה וטפול בבית.

למרות כל עטוקיה - קיימה בית חם, משפחתי ונעים - ותמיד מצאה זמן להקשיב ולשמוע להרהורי ליבם, של כל מי שפנה אליה ולעיתים קרובות מי שפנה אליה קבל הרבה עדוד.

בארצות הברית החלה ללמוד לקראת תואר ה ב.י. היא למדה בהאבקה עם מחלתה האכזרית, חוץ כדי קבלת הציונים הטובים ביותר - (ולאחר מכן בבית) והשיגה את התואר בהצטיינות.

כולנו היינו מאושרים - כי כלנו קווינו שכפי שהתגברה תמיד על כל המכשולים, גם תוכל להתגבר על מחלתה. אבל הגורל הכזיב וכלנו מבכים אותך, שושנה.

אנו נפרדים היום ממך, שושנה, - קשה לנו מאד.

יהי זכרך ברוך.

- ניב השבוע -

- סלע המחלוקת - בלושזית: BONE OF CONTENTION

פירוש: הסלע שלידו נחלקו ונתפרדו.

בהשאלה: נושא הריב.

לדוגמה: סלע המחלוקת בכיתה היה עניין בטיול השנתי: מתי ייערך - באביב או בסתיו?

מקורו: וישב שאול מדרך אחרי דויד וילך לקראת פלשתים, על כן קראו למקום ההוא סלע המחלוקת. (שמואל א' כג כח).

תקציבים ! מה פתאום?

- ראינו את הדף על תקציבים?
- לאיזה שנה? תשל"ל או תשל"א?
- של תשל"ב כמובן. לא צריכים להגזים - האחור נגרם ע"י הבנק.
- לא אכפת לי מי אשם, זה פשוט בושם שמחכים חצי שנה כדי להחליט שגמרת כבר תקציב זה או אחר, ולא רק שאין לך מה להוציא במה שנוחר מן השנה אלא שתחילת את השנה הקרובה בחוב
- מצידו כדאי לסחב את הדיון בתקציב עוד כמה חודשים ולהביא את זה בתחילת השנה הבאה. אף אחד לא ישים לב שלא היתה החלטה בקשר לתקציבי תשל"ב.
- איך אפשר לעשות דבר כזה ?
- בקלות. כמו שחיינו חצי שנה אפשר לחיות שנה ויותר בלי תקציבים. נחסך כסף על אי-הדפסת דפי מאזן, כל אחד יניח שהתקציב שלו טרם נוצל וישמח. האחראים לוועדות יוציאו תקציבים שלא קיימים וכל החברה תגיד "בראבו"; הקופאי ירשום חובות גדולים לכל אחד ויהיה "מבסוט". כלם ייהנו מן ההפקר.
- איזה מין חוק זה ?
- חוק פרנקנשטיין: התקציב הוא גולם שאי-אפשר להשתלט עליו, ולכן ניצור אנטי-גולם שיתמודד אתו.
- אולי תדברו ברצינות. שמתם לב שתקציב העשון עלה שוב? מדוע עושים את זה? במעגן מיכאל הת-ארגנו כ 60 מעשנים במועדון להפסקת עשון ומה שלא יכלו לעשות בנפרד הצליחו לעשות ביחד.
- כאן הפנוק והמחירנות שולטים. כל אחד יודע שהקורלציה בין עשון לבין סרטן הראש ומחלת לב היא מוכחת מעל לכל ספק, אבל ממשיכים. אותם המעשנים הרציניים שלא נוקפים אצבע להפסיק את חולשתם עוד יואצו להופיע בסעיף "בריאות כרונית".
- על זה אנו חמימי דעים. אם יש דבר שכמעט ומשכנע אותי לקבל את הרעיון של תקציב כולל זה סעיף העשון.
- אל תיקח את זה ללב: חשב על תקוני עשון, תספורת וקוסמטיקה שירד לחצי !
- סדיסט ! זאת אתה מעז להזכיר לגבר קרח שאינו עונד שעון?

הרהורי חורף

ירד גשם שוטף משמים קודרים. עמדה בכיתה י"ב והבטתי אל מגרש הסנים של כפר בלום כשגבי אל התלמידים הנאבקים עם בוחן בכימיה. נזכרתי בימים מלפני שנים רבות כשהייתי אני בין הנבחנים ודמות המורה עטופה בגלימה שחורה ניצבה ע"י חלונות הכיתה כשבחוץ החורף נוחן את אותותיו. קשה לראות אחרונות מעבר להרי השנים. כמה שונים הדברים כיום: משמעת ברזל וצייתנות אז, לעומת יחסים חופשיים בין מחנך קבוצי לבין חניכיו; תלמידים של לפני מלחמת העולם השנייה שהם לה "מלחמה" זרה להם, ובנינו שנולדו במדינה שעוד לא זכתה בשלום ומקום בטוח בקרב שכניה; תלמידים שהורגלו לקום בכניסת מורה לכיתה וקבלו כמנת חלקם הטבעית 3 שעות עבודה בית כל ערב - לעומת בנינו שהתרגלו להכנס לכיתה רק אחרי המורה ובוכים על שעה של עבודה בית. קשה לחפש את כל התמורות שחלו מאז. והגשם יורד, והכיתות מסריחות מריח כריכים קלויים על ברזלי ה"פירסייד". אז שמנו תפוחי אדמה בחורף האח מלא בפחם. - יש עוד הבדלים שמבדילים בין תלמידי בית ספר קבוצי ואלה שהיו בני דורי. למרות שהצל של תעודת הבגרות ובחינות העיבו על חיינו הצעירים, נהננו מבית הספר ולמרות שהיו מורים שנואים ומורים אהובים, מקצועות בלתי נסבלים לא פחות מאלה שענינו אותנו. כיום התלמיד מכריז "הבל הבלים הכל הבל" - שעמוס, אדישות, חוסר עניין ומורים דבילים (הוא לא מזכיר את האחרים, אם הם בכלל קיימים), הופכים את חיינו לגיהנום. מה יקרה כשהדורבן המפוקפק של תעודת בגרות ייעלם? ולפי כל הסימנים, אנאכרוניזם חנוכי זה יוסר מן הנוף של בית הספר בזמן הלא רחוק.

נדמה לי שיש לחפש את הסיבה במטען הרוחני הלקוי, בהרגלי המשמעת הרופפים וחוסר הבגרות בגישת הבנים שמסרבים לקבל את לקח החיים והמצאות: מה שכדאי ובעל ערך קונים רק במאמץ גדול והחיים הם פסיפס של אור וחושך, של עניין ושעמום, של הצלחה וכשלון.

והגשם יורד ומאחורי אומר תלמיד ביאוש: "זה מבחן? איך יכולת לקלקל יחסי אנוש ע"י מחן

מפלה כזו", והמורה הורר לעולם העכשיו ומנחם "אין דבר, זה יעבר".

שיחת רעים

— אחד הדברים המהגלים אותי ביותר הוא לדבר עם ילדים קטנים. עולמם הוא עולם של ציפיה שהכל יכול לקרות בו והאופק איננו מגיע עד מחר או שומר שריר של האתמול שהפך להסטוריה. לא אזכיר את שמות הילדים שאתם באתי בדברים, כי אני סבור שניתן היה לשמוע מפי אחרים בערך אותם הדברים.

ערב אחד ישבתי לבדי בארוחת ערב כשניגש לשולחן בני הזוג — ובנם הצעיר. זה זמן רב שהוא ואני לא מדברים בידידות משום מה והנה הפלא ופלא הוא בא ומתישב בכסא הפנוי לידי.

— אריק, השעון שנכתי לי שבור !!! (פרס פורים שקבלתי נחת לי פעם)

— הבל, מה נעשה?

— אני צריך לקבל עוד אחד. (דמד? בגלל זה הוא יושב כאן?)

— נכון מאד. אולי אשיב עוד אחד. טוב?

— טוב. משהו שפך סוכר כאז. (מגלגל גרגירים באצבע קטנה)

— אולי היה כאן גמד קטן ועשה זאת —

— גמד (בודק את הידיון) בחירתאכל? למה?

— רעב אולי. כשבאתי לשלחן אולי נהחל — — —

— אבא (בצהלה ובוזאות) אתה יודע שהיה גמד ששפך סוכר?

— יופי, אולי האכל את הביצה?

— יש מים בביצה.

— גמדים אוכלים ביצים אצילו כשיש מים בהן.

— נכון, בגלל זה הם זריזים.

— (חוקר אותי) ואיך אותו?

— (בהחיות) ראית משהו אבל הם זריזים מאד.

— נכון.

(ושנינו מנידים ראש כיודעים דני גמדים.)

וערב אחד כשאני מצטרף לשלחן ולידו יושבים חברי ובנם הצעיר.

— אתה רוצה שאניק יטה אתנו? (איוו מיץ פסיכולוגיה דו?)

— כן. (בולע פרוסת לחם כמו עושה להטוטים מקצועי ועושה לי "שריר")

— תבדוק לי את השריר (מניח מחופשה שבילינו יחד)

— חכיבי, פי שניים גדול. רואים שאתה אוכל, אבל מה עם היד השמאלית? (אני בודק ברצינות) עדיין

— לא הגיע לגודל הוואני.

— עד שניסע לים זה יגדל!

— לים? (מה הולך כאן?)

— כן, אתה זוכר שאמר שליום הולדת תיקח אותי ואבא ואמא לים.

— (הוא צודק) נכון, אבל עד אז תצטרך לאכל הרבה

— טוב (בוקע עוד פרוסת שלמה לחוך הפה. איך הוא עושה את זה? יורד מכסאו)

— אני הולך לשלישייה.

אלה שיחות של מכש! בעלות מעוף ודמיון.

אריק.

קטע ממכתב שנחקל במחברות ממחלקת התרבות של האחדות:

"כנהוג פנתה אלינו חברתכם גילה מרד העוסקת בסוג אמנות מיוחד, כגון שמוש בחומר רקמה

לשם עיצוב יצירותיה.

ועדת השפוט בדקה את המוצגים, כולל רשומים, והוחלט לקבל את גילה לקבוצת האמנים בארגון

הציירים והספלים באחדות. היות וזה מקרה נדיר שנקבלים לחברות בארגון ישר בתור אמן, יש בדעתנו

לפנות אליכם בבקשה לאפשר לנו לפי שעה תבאים מינימליים אשר מגיעים לאמנים חברי

הועדה ההיסטורית בהערכה ובהיקרה לגילה כאמנית וצינית ומוכשרת."

6

6

6

- 6

- 6

- 6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

ההצעה של הצור יקרה יותר מ 2 הצעות אלה ולא התייחסנו אליה בשלב זה.

הוצע לשקול שילוב בין עשיית חלק מהתערובת בבית וחלק במילאבר - עלינו לאביא הצעה בנידון לדיון מסכם, שיחייבם בישיבה הבאה יחד עם צוות הלול ונווירט.

תוכנית השקעות ומימון

מרכז המשק מסר שסוף-סוף אשר הבנק ומשרד החקלאות את כל התוכנית כפי שהוגשה ע"י המשק בהסתייגות של התחלת ביצוע הלול החדש שיש לחפש מימון שחסר בשלב זה.

הבנק והמשרד ציינו בספוק את ההתקדמות הכללית של המשק מבחינה משקית וכלכלית. יתקיים ברור בעוד חודש של אשראי מרוכז לשם בחינת המשק על כל ענפיו ולבדוק מאזן משולב של המשק ומפעל "הבונים".

בישיבה נוספת ביום 14/2/72 - בנוכחות מיכאל כ., הרולד, שמואל, אריה נ., קולין, סלמה ומיכאל ד., דנה ועדת המשק שניה בענין

אספסת הגליל : מרכז המשק מסר על ברורים שנעשו בקשר להצטרפות למכון אחר באיזור - דבר שלא בא בחשבון בלי השקעות רציניות נוספות, - והתאריך המוקדם ביותר שזה יאפשר קליטת כל החומר של האספסת הוא יותר משנה. בהתחשב בעובדה שאין פתרונות לקליטת הירק במשך השנה הקרובה, שמניחה את הדעת, ועדת המשק החליטה להצטרף ליתר השותפים שכבר החליטו שיש לשקם את המכון הקיים בהקדם האפשרי.

יש תקווה סבירה שבמידה והשקום יתחיל מיד, נוכל להתחיל להעפיל את הטכון ב 15 באפריל.
